

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

V Ante P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

veteres dixerit quasi voto prohibitu. Plau. Non illu habere caulam r vocita dicere.

B Ante P

Vpupa auis cristis a capite erectibus galeata in fimo semper commorans.

B Ante R

Vrania penulti. cor. vna et mussis et apud nos celestis di. Quid. lib. v. fast. Excipit vrame fecere silicia cu. cte. ouppovo est cglu di: q viros eruditos in cglu tollit. Ozanos vero di quasi ozanos: vt inquit Am. lib. hera. ab opaco q sit visui peruii r minime den. sum: vt est aqua r terra.

Vrbs oppidu muro cinctum ab vno aratri curuatura: q antiqui iustis bobus tauro r vacca etbusco ritu in condendis vrbibus interiore aratro circuegebant sulcu intra que vrbē edificaret: hoc faciebāt religiois causa die auspicio: vt vrbs fossa muroq munita es. feret locu vñ terrā fodissent vocabāt. Virg. lib. iij. geoz. Apta dies legit q menia signet aratro. Quidā ab orbe vrbē appellatā putant: q sulcus in orbe duce ret: nā ciuitates antique i orbe fiebāt. et. ppie roma vrbs dicta ē p antonomasia cū cetera dicant opida. Est autē vrbs menia ipsa. Virg. Vrba antiqua fuit tyri tenuere coloni Carthago. Ciuitas coloni qui ciues dicant. Apul. Qd omnis ciuitas adprobauit. Sed pfundit qñs q vrbs. p ciuitate ponat Virg. Inuadit vrbe fomno vinoq sepulta. Et ciuitas pro vrbe. Sene. Cū plerasq ciuitates viderimus terre motu funditus collapsas. Ab vrbe fit suburbium et suburbani. Urbanus r vrbicus: sicut ab oppido opti Vrbicula dimi. parua vrbs: que danus r oppidicus. citarella appellat.

Vrbicus a. um. qd ab vrbe pmet: sicut rusticus a. um. quod ad rus. Bel. Si qd aut posset remediū esse: vt ne tā assidue domo ronge arderent venū hercle dedidit sem res rusticas r vrbicas emisses. Sue. in aug. Ut feraciorē habilitoēqz annonē vrbe redderet.

Vrbanus a. um. idē qd vrbicus: vt vrbant mores: vrba na curia. Aliquī vrbant dī cultus/diſertus/facetus: hoc est qui in vrbis r sono r vsu. ppriū quendā pte se fert vrbs gestū r sumptā ex puerlatioe doctoz tacti tā eruditionē. Et differt a dicat: q dicat est cui sermo cū rifu aliqñe incessit. ideo Demosthenē vrbaniū fuisse dicūt: dicacē negāt. Quādamodū autē vrbaniū r dicacē bores dicimus: ita vrbaniū r dicacē sermonē. An vrbantitas r dicacitas tā de oratione q de hote dicit. Ab vrbano suburbani r anteurbanū.

Vrbaniū idē qd vrbane: hoc est modeste eleganter.

Vrceus vt Paulus iureconsult: ait est vas: quo aqua in vrbā infundit cuius dimi. est vicecolus.

Vrgeo ges. si. cogo/presso/impello. Virg. Imā sol. uunf latera atqz oculi stupor vger inertes. Et vgerē re insilire. Lucil. Cede hostiū gnato vgerē instant perimus. Jre tegere. Virg. Qui sapo semp atqz ingenti pondere teste vgerēt. Jre accelerare: vt apud eundem. Teste tegens tibi quā noctes festina diesqz vgebā r tela curas: solabar aniles.

Vri boues agrestes: quos vulgus bubalos vocat: feri sunt r velocitate excellētes: cornua taurinis similia vt auctor est Soli. capacissima sunt a deo vri mēsis vicem prebeant poculo r. Quinetiā Albertus magnus libro. viij. de animalibus scribit tantā esse vris in cornibus vastitatē ac robur vt hominē cū equo venissent. In germania peculiariter gignunt. vt Cel. et Plin. testant. Dicit vri octo Jap opcop. ita montibus: qz in montibus esse consueuerūt.

Vrina a greco oupeuo meio: a quo oupo r vrbā dicit

latini lotium a supino loti. Lo. tamē syllaba preter naturā primitiu corripit. Neqz solū p excremento porus: sed etiam pro generali spermate accipi solet. Plin. lib. viij. In cōtinē asine vterus genitale vrbā reddit: ni cogat in cursum verberibus a coitu.

Vrino as. siue vrino: pe. pro. qd est in aquā emergi et natādo emergere. Nā et vrui ita sterū deozum est: vt redeat surium. Urinare ergo qñ ad similitudinē vrinare. i. natate. Plin. lib. x. Eadē est causa: qz sub aq diu rane r pboce vinent. Vrbā vrinatores apud Tar. qui in aquā mergunt. Callistratus Jurecōl. ap pellat eos qui merces e mari extrahūt: nauigij gratia iactatas. Vrbā dicit cōpositū Jnurino. Col. lib. ix. L. a. cus piscināqz siāt vt sint qd murinare possint aues.

Vrma. ppie vas aquariū: qd in aqua haurienda vrbat id ē mergit atqz emergit. Cuius dimi. est vrinula.

Vrmarium menia qdrata: q vrbas cū aqua posticas ibi potissimū haberēt in culina. Vrbā apud nos plurimi marmoreū faciūt: rō: amine p qd aqua effluat relicto: ac sup id escaria vasa epulis vincta per ancillas laudat. Est r vrbatū balnei ab vna vase aquario.

Vro is. vlli vltum ardeo: qd r de frigore di. Nā et frigus vut. Luca. Vrbant mōtāna nives. Virg. Aut bores penetrabile frigus adurat. Per trāllationem ponit pro cruciari. Virg. Aut atroz Juno. Vrbā cōposita sunt Aduro qd est circūro. Virg. Rapi diue potentia solis Arizoz aut bores penetrabile frigus adurat. Deuro/eturo/ comburo/peruro valde vro: a quo vrina. Jnuro qd est adhibito igni fingo.

Vredo morbus herbar fruticqz arborū: qui in vrbō etiā carbūculus di: et in ceteri rubigo lata: planras: arborēqz adures. Interdū vredo signi. incendiū ac puritū. Plin. De vrbica pisce hoc tractu vrbatū exci Vropygiū r oropygiū ē angusta r vrbica sping (tat. ps siue vt Julii. Pollux inqz pponditio finis podicia emittit: qñ terminū pyge siue finis vrbicō. Gece oupo r vrbicō. Aristoteles lib. vltimo de partibus animalū: vt caudā quadrupedū vult esse ita volucrū vropygiū et eardū dñtat: que scillas alas habent: oropygiū ita dñti volucris ab dirigidōs volarū quādamodū nauigū temones.

Vrillus: animal ferum: a quo sunt diminutua vrillus: vrillus: et vrillus: et adiectiuū vrillus a. um. qd est ex vrbis: vt Laro vrilla.

Vrila semi. ab vrillus: est r sydus celeste: figurā habens simie plaustrū. An antiqui grecorū amaram hoc est plaustrū dixerūt: nolūt quoqz a bobus iuctis septen triones appellarunt: id ē a. vrillatē ex quibz quall iucti triones figurant. Sunt autē due vrille/ maior et minor: quas greci ορκοιοσ vocant de quibz alibi.

Vrlica genus herbe ab vrbendo q eius folia tacta cerv rime vrant. Quo etiā noie dicitur est piscis quidā q vrbatū tactu excitet. Constat si eque mare non admittant: et vrlica infirca natura libenter coitū pati. Scribit phisici vrlica in cibis coctā vrbissimā esse lyeni: vrbis duricie: articularibz et podagricis morbis arterie nūsi ventrū distillationi stomacho. Decc pterea purgare vrina dicitere sanguinē nariū sistere: calculos rumpere: vnam repimere: grece autē ορκο Vrbium aratri curuatura: a quo (ληφη vrbica dicit, vrbio as. qd est aratro desinio.

B Ante S

Vrta cū accentu in pe. lacine essentia siue substantia di. Aug. in dial. Vrta est. ppie et pncipaliter dicta que neqz in subiecto neqz de subiecto significat: vt est bic hō vel bic equus. Sedē dicunt vrbē genus r species id ē aial r hō: qz soli indicēt primū: Et siqz nolit vel nesciat dicere: Socrates dicit aial vt hominē. i. genū vel specie quibus dicit quid sit Socrates agnoscit.